

ע"פ 4359/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4359/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר אשר הושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע (השופטים נ' זלוט'ובר, ס"ג, ד' כהן וד' בן טולילה) ביום 427-03-19 בתפ"ח 8.6.2021

בשם המערער:

עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה:

עו"ד יובל קדר

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בגין 4.5 שנים אשר הושת על המערער ביום 8.6.2021 בגין תפ"ח (מחוזי ב"ש) 427-03-19 בעקבות הרשעתו בשורה של עבירות הכוללות איינוס בדרך של החדרת אכਬאות לאיבר מינה של נפגעת העבירה.

2. הדיון בבקשת זו התעכבר לאחר שהמערער ביקש - וקיבל - הארכות מועד משמעותיות להגשת ניוקין ערעורי, שבשלדים לא ניתן היה לברר כדבוי את עילת הבקשה: סיכוי המערער להפוך את הרשעתו בעבירות איינוס לזכוי, בהתאם לאמות המדינה אשר נקבעו בהלכת שורץ (ע"פ 111/99 'שורצני' מדינתישראל, פ"דנד(2) 241 (2000)). אצין כי לאור עונש המאסר הארוך יחסית שהושת על המערער, אין בידו עילה אחרת לעיכוב הביצוע אשר

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ראוי לבירור (ראו: ע"פ 2329/21 טפירו' מדינתישראל(2021.9.19), פסקה 19(להלן: עניין טפירו')). דוחות המועדים לגשת נימוקי הערעור נתבקשו - וניתנו - בשל אילוצי סניגורו הקודם של המערער והעמדת סניגור חדש תחתיו בשלב מאוחר יותר. דוחות אלו יצרו מצב דברים בלתי רצוי מהטעמים עליהם עמדתי לא מכבר:

"[...] עיכוב ביצועו של עונש מסר [כרוך] במחיר חברתי בלתי מבוטל. כוונתי לדילול האינטראס ההרטעתית אשר מתחולל על פני ציר הזמן. ככל שחולף הזמן אשר מפריד בין ביצוע העבירה לרצוי העונש, עניינה של החברה בהרעתה העבריין, ואף בהרעתה רבים, הולך ופוחת, והנכונות החברתית להשתחרר מהזיכרון המועמעם של "החטא הקדמון" הולכת ומתחזקת. בד-בבד, העבריין שבמהלך משפטו ואחריו הרשעתו הקפיד לשמר על החוק-בהיותו משוחרר בערובה, המנהל אורח חיים רגיל או כמעט רגיל-הופך את עצמו ל"אדם נורטטיבי" אשר ראוי לקבל הנחה בעונשו מטעמי שיקום או בשל שינוי חריג, לטובה או לרעה, בנסיבות חייו או בחיי משפחתו. חיבורם של שיקולים אלה מביא, לעיתים, להקללה משמעותית בעונשו של העבריין גם כאשר ערעו לו הרשותה נדחה. בדרך זו, האמירה הידועה בעולםם של דיני המס- "מס נדחה הוא מס של אשולם" - מוצאת לעצמה מקבילה בדיוני העונשיין: "מסר שנדחה הוא מסר שלא רוצה, לפחות חלקו". תופעה זו מסכמת את מטרותיהם של דיני העונשיין, ועלינו למנעה." (ראו עניין טפירו, פסקה 23; וכן גם החלטת השופטת ע' ברון בע"פ 5829/21 קירשנបאים נ' מדינת ישראל (19.10.2021)).

3. לטעת המערער, סיכוייו להפוך את הרשעתו באינוס לזכוי במסגרת ערעוו הינם טובים למדי. כפי שכבר הוזמן לי להסביר, "סיכויים טובים" במובנה של הלכת שורץ קיימים כאשר יש באמתחו של המערער טענה העשויה להביא לזכויו שאין לה מענה מיידי המניח את הדעת (ראו: עניין טפירו, פסקה 19, והאסמכתאות שם).

4. טענתו העיקרית של המערער בערעוו נסובה על חוסר האפשרות הפיזית לבצע את מעשה האינוס בו הוא נמצא אשם על יסוד עדותה של נגעת העבירה. טענתו המשנית נוגעת לגרסתה של נגעת העבירה לגבי פתיחתה של דלת השירותים שבhem, לדבריה, בוצע מעשה האינוס.

5. ביתר פירוט: מדובר במעשה שלדברי נגעת העבירה בוצע בתא שירותים קטן של קרון בו היא הורשתה להשתמש במהלכו של אירוע מוסיקה ושירה המוני בחיק הטבע. לפי עדותה של נגעת העבירה, המערער הרשה לה להשתמש בשירותים, ולאחר כניסה לשם, פתח את דלת התא, נכנס לתוךו בניגוד לרצונה בעודו יושב על האסלה, התיישב על בריכה, סובב את ראשה, נישק אותה בכוח בפייה, הכניס את ידו בין רגליה והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מיננה. הנגעת צעקה, הדפה את המערער, זהה יצא מהטא, סגר את דלתו והעמיד ליד הדלת צידנית באופן שמנע את יציאת הנגעת מהטא. הנגעת הזעקה עזרה דרך החלון של התא, והוא שחש לעזרתה נכנס לקרון כדי לברר את פשר הצעקות; אז התאפשר לה לצאת מהטא ומהקרון. הנגעת פנתה לידיך שהביאה לאירוע, סירה לו על התקיפה והאינוס שעבירה, בהיותה נסערת, והידיך ניגש לקרון והתעמת עם המערער. במהלך כלו של עימות זה, זרק המערער על ידיך של נגעת העבירה בקבוקי מים. עדות זו של נגעת העבירה נתמכה בעדותו של הידיך ובעדותו של אדם שכאמור חש לעזרתה בעודה לכודה בתא השירותים של הקרון.

6. לפי עדותו של המערער ולפי גרסתו המוקדמת בחקירה משטרתית, נגעת העבירה אכן השתמשה בשירותים שבקרון, אך הוא לא נכנס לתא השירותים ולא נגע בה בשום דרך. המערער נתן הסבר מתפתל באשר להצבת הצדנית לצד הדלת של תא השירותים. לפי אחת מגרסאותו, הדבר נעשה על ידו לשם בדיחה, ולפי גרסה אחרת - כדי לשמר על כבודה של הנגעת.

7. בהתבסס על מכלול הראיות, בית משפט קמא האמין לעדות הנגעת ודחה את עדותו של המערער. המערער תוקף מצאים אלה בהצביעו על חוסר האפשרות הפיזית לבצע את מעשה האינוס המוחש לו בתוך תא השירותים הקטן. דא עkan, טענה זו הועלתה בפני בית משפט קמא ונדחתה על ידו אחרי שביקר במקום וראה את תא השירותים שבקרoon. קביעה זו נתמכת על ידי צילומי הקרון ותא השירותים שבו, אשר הוגש לעיוני: צילומים אלה מראים כי מעשה האינוס לא היה בלבתי אפשרי מהבחן הפיזית.
8. המערער תוקף את גרסתה של נגעת העבירה על יסוד אמריתה הלא נכון כי הדלת של תא השירותים נפתחת פנימה ולא החוצה, אך גם טענה זו נבחנה ונדחתה על ידי בית משפט קמא, אשר נוכח לדעת - כפי שנוכחתי גם אני - כי הנגעת אמרה כבר בגרסתה הראשונה כי הדלת נפתחת החוצה (ראו: נ/1, שורות 20-22), ועל כן מדובר לכל היותר בחוסר דיוק בלתי מכוון וחסר חשיבות. נמצא זה הוא ממצא מהימנות מובהק שבו ערכאת ערעור אינה נוטה להתערב.
9. בנסיבות אלו, לא נותר לי אלא לקבוע, בלי לטעת מסמרות, כי ערעורו של המערער נגד הרשותו בעבירות אינוס אינו מכיל שום טענה מזכה שאנו לה מענה מיידי המניח את הדעת.
10. הבקשה נדחתת אפוא. בשים לב לכך שעורעורו של המערער עתיד להישמע ביום 25.11.2021, ובכפוף להחלטות המותב שיידן בערעור, הנני מורה כי המערער יתיצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו כאמור לעיל ביום 5.12.2021, שעה 10:00, בבית מעצר "דקל" או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעוזת זהות או דרכון ועותק מפסק הדין קמא. המערער יתאם את כניסהו למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-978-7377 או 08-978-08-08.

ניתנה היום, כ"ב בחשוון התשפ"ב (28.10.2021).

שפט